

Kortfattade lösningsförslag: Numerisk Analys

2008-08-18

1. (a) Nej, inte om vi inte har en uppfattning om $\kappa(\mathbf{A})$. Det gäller ju att

$$\frac{\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|}{\|\mathbf{x}\|} \leq \kappa(\mathbf{A}) \frac{\|\mathbf{A}\mathbf{y} - \mathbf{b}\|}{\|\mathbf{b}\|}$$

- (b) Låt \mathbf{a}_k beteckna kolonn k i \mathbf{A} . Då gäller

$$|a_{j,k}| \leq \|\mathbf{a}_k\|_1 \leq \max_i \|\mathbf{a}_i\|_1 = \|\mathbf{A}\|_1$$

- (c) $1/0 = \text{Inf}$, $\log(\text{Inf}) = \text{Inf}$, $1/\text{Inf} = 0$, $\log(0) = -\text{Inf}$. $\exp(\text{Inf}) = \text{Inf}$, $\exp(0) = 1$. Så svaret blir $-\text{Inf}$, 1 .
- (d) För små x kommer vi att få olika funktionsvärden, men för stora x så kommer e^{-x} att skiftas ut när det adderas/subtraheras till/från e^x . Vid fullständig utskiftning så kommer därför $\sinh x = \cosh x = e^x/2$ och vi får skillnaden noll. Fullständig utskiftning inträffar när $e^x/e^{-x} \approx 10^{16}$ dvs. när $2x \log_{10} e = 16$ så att $x \approx 18.4$. Vi förväntar oss alltså att $\sinh x \neq \cosh x$, $x = 1, \dots, 18$ men att vi får samma värden för $x \geq 19$. Svaret torde därför vara 18.
- (e) Interpolationspolynomet ger ofta kraftiga svängningar vid ändarna (Runges fenomen). Splineinterpolation ger ett lugnare uppförande, men funktionen är inte lika deriverbar (samt är besvärligare att representera och att evaluera).
- (f) $y_{k+1} = y_k + hf(t_k, y_k) = y_k + \lambda h y_k = (1 + h\lambda)y_k$. Så, $y_k = (1 + h\lambda)^k y_0 = (1 + h\lambda)^k$. $y_k \rightarrow 0$ då $|1 + h\lambda| < 1$. Låt $\lambda = \lambda_1 + i\lambda_2$, där $\lambda_1, \lambda_2 \in \mathbb{R}$.

$$|1 + h\lambda|^2 = |1 + h\lambda_1 + ih\lambda_2|^2 = 1 + 2h\lambda_1 + h^2\lambda_1^2 + h^2\lambda_2^2$$

Detta är en parabel i h och för att hitta de h som ger $|1 + h\lambda| < 1$ studerar vi likhet

$$|1 + h\lambda|^2 = 1 \Leftrightarrow 1 + 2h\lambda_1 + h^2\lambda_1^2 + h^2\lambda_2^2 = 1$$

($h > 0$ är nödvändigt, så vi kan dividera med h). Detta ger (eftersom $\lambda_1 < 0$) att

$$0 < h < \frac{-2\lambda_1}{\lambda_1^2 + \lambda_2^2} = \frac{-2\lambda_1}{|\lambda|^2}$$

- (g) Gausselimination ger:

$$\begin{bmatrix} 1 & \alpha & 0 \\ \alpha & 1 & \beta \\ 0 & \beta & 1 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 1 & \alpha & 0 \\ 0 & 1 - \alpha^2 & \beta \\ 0 & \beta & 1 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 1 & \alpha & 0 \\ 0 & 1 - \alpha^2 & \beta \\ 0 & 0 & 1 - \beta^2/(1 - \alpha^2) \end{bmatrix}$$

så att Choleskyfaktoriseringen blir

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ \alpha & \sqrt{1 - \alpha^2} & 0 \\ 0 & \beta/\sqrt{1 - \alpha^2} & \sqrt{1 - \beta^2/(1 - \alpha^2)} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & \alpha & 0 \\ 0 & \sqrt{1 - \alpha^2} & \beta/\sqrt{1 - \alpha^2} \\ 0 & 0 & \sqrt{1 - \beta^2/(1 - \alpha^2)} \end{bmatrix}$$

För att \mathbf{A} skall vara positivt definit krävs $1 - \alpha^2 > 0$ och $1 - \beta^2/(1 - \alpha^2) > 0$, dvs. $\alpha^2 < 1$ och $\alpha^2 + \beta^2 < 1$.

2. Gradienten blir $[y^2 + y \cos(xy), 2xy + x \cos(xy)]^T$, varför Newtons metod kan skrivas:

$$\begin{bmatrix} x_{k+1} \\ y_{k+1} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_k \\ y_k \end{bmatrix} - \mathbf{J}(x_k, y_k)^{-1} \begin{bmatrix} y_k^2 + y_k \cos(x_k y_k) \\ 2x_k y_k + x_k \cos(x_k y_k) \end{bmatrix}$$

där

$$\mathbf{J}(x_k, y_k) = \begin{bmatrix} -y_k^2 \sin(x_k y_k) & 2y_k + \cos(x_k y_k) - x_k y_k \sin(x_k y_k) \\ 2y_k + \cos(x_k y_k) - x_k y_k \sin(x_k y_k) & 2x_k - x_k^2 \sin(x_k y_k) \end{bmatrix}$$

3. Inför $y_1 = v, y_2 = v' = y_1', y_3 = z$ samt $y_4 = z' = y_3'$. Systemet övergår i:

$$\begin{cases} y_1' = y_2 \\ y_2' = t + (y_1 + y_3)y_2 + y_4 \\ y_3' = y_4 \\ y_4' = y_1 y_3 / (y_2 + t) \end{cases}, \quad \begin{cases} y_1(2) = 3 \\ y_2(2) = -3 \\ y_3(2) = 1 \\ y_4(2) = 2 \end{cases}$$

Så

$$\begin{bmatrix} y_1^{(1)} \\ y_2^{(1)} \\ y_3^{(1)} \\ y_4^{(1)} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} y_1^{(0)} \\ y_2^{(0)} \\ y_3^{(0)} \\ y_4^{(0)} \end{bmatrix} + h \begin{bmatrix} y_2^{(0)} \\ t_0 + (y_1^{(0)} + y_3^{(0)})y_2^{(0)} + y_4^{(0)} \\ y_4^{(0)} \\ y_1^{(0)} y_3^{(0)} / (y_2^{(0)} + t_0) \end{bmatrix} = \dots = \begin{bmatrix} 2.7 \\ -3.8 \\ 1.2 \\ 1.7 \end{bmatrix}$$

4. a)

$$p(t) = 1 \frac{(t-2)(t-4)}{(-1-2)(-1-4)} + 3 \frac{(t-(-1))(t-4)}{(2-(-1))(2-4)} + 9 \frac{(t-(-1))(t-2)}{(4-(-1))(4-2)}$$

b) Svaret är nej, ty $p = q$. Bilda nämligen skillnaden $p - q$. Det gäller att $p(t) - q(t) = 0, t \in [a, b]$. $p - q$ har alltså oändligt många nollställen och måste därmed vara nollpolynom, varför $p = q$ (så att $p(t) = q(t)$ för **alla** t).

5. Resultatet är en vektor och eftersom $(\mathbf{a}\mathbf{a}^T)^k = (\mathbf{a}^T\mathbf{a})^{k-1}\mathbf{a}\mathbf{a}^T$ kan uttrycket skrivas:

$$\mathbf{A}^{-2} (\mathbf{a}\mathbf{a}^T + (\mathbf{a}\mathbf{a}^T)^2 + (\mathbf{a}\mathbf{a}^T)^4) \mathbf{A}^{-2}\mathbf{a} = (1 + \mathbf{a}^T\mathbf{a} + (\mathbf{a}^T\mathbf{a})^3) \mathbf{A}^{-2}\mathbf{a}\mathbf{a}^T\mathbf{A}^{-2}\mathbf{a} = (1 + \mathbf{a}^T\mathbf{a} + (\mathbf{a}^T\mathbf{a})^3) (\mathbf{a}^T\mathbf{A}^{-2}\mathbf{a}) \mathbf{A}^{-2}\mathbf{a}$$

<p>$\mathbf{t} = \mathbf{a}$ beräkna \mathbf{A}s LU-faktorisering, spara i \mathbf{A} lös $\mathbf{L}\mathbf{U}\mathbf{t} = \mathbf{t}$ lös $\mathbf{L}\mathbf{U}\mathbf{t} = \mathbf{t}$ $\alpha = \mathbf{a}^T\mathbf{a}$ $\mathbf{t} = (1 + \alpha + \alpha^3) (\mathbf{a}^T\mathbf{t}) \mathbf{t}$</p>	<p>spara \mathbf{a} $n^3/3 +, *$ $n^2 +, *,$ skriv över \mathbf{t} $n^2 +, *,$ skriv över \mathbf{t} $n +, *$ $n +, 2n *$</p>
--	--

Vi behöver en extra vektor. Faktoreringskostnaden dominerar med $n^3/3 +, *$.

6. Låt c_2 vara det optimala värdet för tvånormen, så c_2 minimerar $\|\mathbf{x}c_2 - \mathbf{y}\|_2$. Låt analogt c_∞ minimera $\|\mathbf{x}c_\infty - \mathbf{y}\|_\infty$. c_2 ges av normalekvationerna:

$$c_2 = (\mathbf{x}^T\mathbf{x})^{-1}\mathbf{x}^T\mathbf{y} = \frac{n\delta + \sum_{k=1}^n k \cdot \alpha k}{\sum_{k=1}^n k^2} = \alpha + \frac{n\delta}{n(n+1)(2n+1)/6} = \alpha + \frac{6\delta}{(n+1)(2n+1)} \approx \alpha + \frac{3\delta}{n^2}$$

För c_∞ noterar vi att $x \rightarrow \alpha x$ är en strängt växande direkt proportionalitet, så att maximala skillnaden, mellan linjen och punkterna, antas för $x = n - 1$ eller $x = n$. För optimalitet måste dessa skillnader vara lika (med olika tecken, eftersom linjen måste ligga under (x_n, y_n) och över (x_{n-1}, y_{n-1})). Alltså:

$$(n-1)c_\infty - \alpha(n-1) = (\alpha n + \delta) - nc_\infty \Rightarrow c_\infty = \alpha + \frac{\delta}{2n-1} \approx \alpha + \frac{\delta}{2n}$$

och vi ser att δ har mycket större inverkan på c_∞ än på c_2 .